

MINNESOTSKA ZVONICA

Št. 10

Gilbert - Minnesota - za Oktober 1951

Leto I.

Maša fračca

ROŽENKRANCI na steni

Vedno sem vesel, kadarkoli morem obiskati katero naših družin. Toliko domačnosti in prisrčnosti je v njih, da je človek težko najde drugod. Nedavno sem zopet obiskal neko našo družinico. Skromno, a snažno, stanovanje, ki še ne premore modernega ameriškega pohištva, je kar dihala našo domačnost. Gospodinja mi je vsak kos pohištva pripovedovala njegovo zgodovino, kdaj, kako in kje so ga dobili. Oko mi pa obvisi na steni, kjer visi na častnem mestu poleg križa star, velik oguljen lesen "roženkranc". Veste, prav tisti stari naš kranjski "roženkranc" z velikimi lesenimi jagodami, da bi jih lahko za frnikule porabili; nabrane so na debeli vrvi, na koncu pa visi velik železen križ: Kristusova podoba na njem se konaj še pozna, robovi sami pa so se naveličali biti oglati: leta se mu poznajo. "Kje ste pa tega dobili?" Na pogled gospodinje leže neko sveto spoštovanje, ko začne praviti njegovo zgodovino: "Ta pa hodi več čas z nami še od doma... Že sto let in več je to naš družinski roženvenec. Ko so se od moje matere stara mati prinožili k nam, so ga prinesli v bali... Od takrat naprej so naši predniki, in za njimi mi, molili vsak večer nanj. Ko smo odhajali na tuje, se mi je zasmilil, da bi ostal sam doma! Če vse drugo pustimo doma, sem dejala, tega ne bomo! Pobasala sem ga v nahrbtnik, in odtakrat nas spremlja povsod..." Kratko povedana dolga zgodovina. Sto in več let... od matere-stara mati... vsak večer... Tako spoštovanje sem začutil ob teh mislih pred tem starim "roženkrancem", da bi se odkril pred njim. Sto in več let so vsak večer drseli žiljevi prsti preko teh debelih jagod, od trpljenja izsušene ustnice so večer za večerom ponavljale in ponavljale "Češčena si Marija... progi za srečanje zdej in ob vsaki priložnosti..."

let. Roč za rodom je omahoval v smrt, Mati božja je pri vsaki spirti zastavljala za svoje zveste svoje besede, rožni venec je pa ostajal; roč ga podaja rodu kot najbolj dragoceno dediščino. Z njim pa prepušča tudi družinsko srečo in notranji mir, ki kljub zunanjemu trpljenju napeljuje to slovensko družino.

Pisano svo- Tako je bilo včasih po vseh naših domovih. Ko so pa tega oče- prišli časi, da so iz domov izrinili te naše "roženkrance", se je z njimi izselila tudi sreča. Sveti oče glada, kako se je z vsem svetu družino razbite in nesrečne; rad bi, da bi v vseh domovih spet zasijala sreča in se mir vanje naselil. Edino sredstvo za to vidi v molitvi rožnega venca. Za letošnji oktober je poslal vsem katoličanom na svetu pismo, kjer jih prosi, naj bi v roženvenskem mesecu spet oživeli družinsko molitev rožnega venca. S posebno ljubeznijo se obrača na otroke in jih prosi, naj v tej molitvi prosili varstva za tiste nedolžne otroke, ki jih brezbožni komunizem namenoma kvari in jim trga Boga iz src.

David in Veliko je danes na svetu sovražnikov božjih in naših. Goljat. Več jih je kot nas, veliko več. Pa sveti oče pravi, naj se jih nikar ne bojimo. Pravi, naj ne gremo v boj proti njim z orožjem, s kanoni in tanki in atomskimi bombami, ampak z molitvijo in zaupanjem v božjo pomoč. Tako lepo primero je povedal: Goljat je bil velikanski dedec; silno je bil oborožen, njegov korak tako mogočen, da se je zemlja tresla pod njim. Mali David gre proti njemu s fračo. Pomislite: frača proti meču in kopiju in oklepu! Mali fantiček proti velikanu, ki se mu reži v obraz, kot bi ga hotel za malico pohrustati. Toda David je imol nekaj, kar mu je dajalo silno korejžo: zaupanje v božjo pomoč. "Ti prihajš k meni z mečem, sulico in oklepom, jaz pa v imenu Gospodovem..." In vsi veste kakšen je bil konec. Ne Davidova frača, ampak božja roka, ki je bila z Davidom, je rešila judovski narod velikanske nevarnosti. Frača je bila le orodje, po katerem je Bog čudež naredil.

Mali Ali bi ne mogel vsak izmed vas postati mali David s fračo Davidi. v roki in zaupanjem v božjo in Marijino pomoč v srcu? Naša frača je naš roženvenec. Z njim bomo odbijali vse sovražnike od cerkve in od sebe; sam hudobni duh se nas bo bal. Ne bomo sami. Bog in Marija bosta z nami. Ako ne molite še v vaši družini rožnega venca vsak večer, z oktobrom ga vpeljite! Postanite mali apostoli rožnega venca! Kar lepo se dogovorite z očetom in mamo. Če pa bosta vsak drugače...

- Zadnje vrstice na strani 1, 2, 3, 7, 8, 13, beri takole:
1. grěsnika zdaj in ob naši smrti uri."Leto za letom skozi sto in več
 2. dogovorite z atekom in mamico, da boste vsak večer, prav
 3. velikimi listi in cveti, tem ne vem niti imena. Ponoči pa je bilo
najlepše,
 7. pri njej da je veselje. Drugi učitelji kriče, vpijejo in ne vem kaj,
 8. kadar kuhamo, se smejemo in namesto kakšna juha se naredi sok,
 13. stokrat več bratcev in sestric, ki jim pomagamo na poti v sveto
nebo.

Zadnja kitica posmi Slov. am. mlad., na strani 11, se glasi:

Ti seveda praviš "spat"!
 a ne veš, kako bi rad
 tisti jezik znal jaz sam
 kakor vidva, pa ne znam.

(Goomba urednika: Matrice so nekoliko drugačne zato ta nedostatek.)

..*.*.* *

..*.*

..*

let. Roč za rodom je onahoval v smrt, Mati božja je pri vsaki smrti zastavljala za svoje zveste svojo besedo, ročni venec je pa ostajal; roč ga podaja rodu kot najbolj dragoceno dediščino. Z njim pa prepušča tudi družinsko srečo in notranji mir, ki kljub zunanjemu trpljenju napolnuje to slovensko družino.

Pismo svete - Tako je bilo včasih po vseh naših domovih. Ko so pa tega očee- prišli časi, da so iz domov izrinili te naše "roženkrance", se je z njimi izsolila tudi sreča. Sveti oče gleda, kako se po vsem svetu družine razbite in nesrečne; rad bi, da bi v vseh domovih spet zasijala sreča in se mir vanje naselil. Edino sredstvo za to vidi v molitvi rožnega venca. Za letošnji oktober je poslal vsem katoličanom na sveto pismo, kjer jih prosi, naj bi v roženvenkem mesecu spet oživeli družinsko molitev rožnega venca. S posebno ljubeznijo se obrača na otroke in jih prosi, naj v tej molitvi prosili varstva za tiste nedolžne otroke, ki jih brezbožni komunizem namenoma kvari in jim trga Boga iz src.

David in . Veliko je danes na svetu sovražnikov božjih in naših. Goljzat. Več jih je kot nas, velika voč. Pa sveti oče pravi, naj se jih nikar ne bojimo. Pravi, naj ne gremo v boj proti njim z orožjem, s kanoni in tanki in atomskimi bombami, ampak z molitvijo in zaupanjem v božjo pomoč. Tako lepo primere je povedal: Goljzat je bil velikanski dedec; silno je bil oborožen, njegov korak tako megačen, da se je zemlja tresla pod njim. Mali David gre proti njemu s fračo. Pomislite: frača proti meču in kopiju in oklepu! Mali fantiček proti velikanu, ki se mu reži v obraz, kot bi ga hotel za malico pohrustati. Toda David je imel nekaj, kar mu je dajalo silno korajžje: zaupanje v božjo pomoč. "Ti prihajaš k meni z mečem, sulico in oklepon, jaz pa v imenu Gospodovem..." In vsi veste kakšen je bil konec. Ne Davidova frača, ampak božja roka, ki je bila z Davidom, je rešila judovski narod velikanske nevarnosti. Frača je bila le orodje, po katerem je Bog čudež naredil.

Mali Ali bi ne mogel vsak izmed vas postati mali David s fračo Davidi. v roki in zaupanjem v božjo in Marijino pomoč v srcu? Naša frača je naš roženvenec. Z njim bomo odbijali vse sovražnike od cerkve in od sebe; sam hudobni duh se nas bo bal. Ne bomo sami. Bog in Marija bosta z nami. Ako ne molite še v vaši družini rožnega venca vsak večer, z oktobrom ga vpeljite! Postanite mali apostoli rožnega venca! Kar lepo se dogovorite z očetki in mami. Bog vas bosta uspešno varoval.

vsak večer, molili. Pa bo tudi tako v vaši hiši, kot je bilo po naših starih dobrih demovih : na steni na častnem mestu rožanvenoč, vsak večer molitev na vaših ustnicah, v dušah vse vaše družine pa veselje in sreča.

Rev. J. Dolšina

Albin Medved

OKTOBERSKA

Oktober, pet kliče
k Mariji otročiče,
naj počestijo Njo
z rožnega venca molitvijo.

Zato pa ularček
Marije Device
v hiši slovenski
naj sleherni bo.

Milena Dolenc

Marija Kraljica
Slovencev si Ti,
si nam Pomočnica,
ker "Mati" Te kličemo vsi.

Ves mesec oktober
ne zabi na te:
Le rožni venec moli
pa izroči se Njej se lopo!

CERKVENI VRT NA GILBERTU

Na Gilbertu je mnogo Slovencev, zato imamo tudi slovenskega duhovnika, Fr. Schweigerja, ki nam pri nedeljski sv. naši bere evangelij in berilo v slovenskem jeziku. Skoro vse nove Amerikanke, ki so na Gilbertu in v okolici je on pripeljal s svojim svetom s postaje.

Zelo rad ima cvetice, zato so cerkveni ulti rji vsi v cvetju, zlasti poleti. Okoli cerkve ja velik vrt, ki ga obdeluje gospod župnik. Takoj, ko izginj snog, dela vse proste ure na vrtu. Tu rastejo cvetice v obliki zvezd, krogov, pravokotnikov in drugih oblikah. Preden se začele cveteti, je imel mnogo dela. Večkrat smo imeli na vrtu tudi g. Tušarja, ki mu je pomagal. Spomladi je vsakdo občudovallepe raznobarvne tulipane.

Sredi največjega kroga je lep Marijin kip. Okoli njega rasto pelargoni- je, obrobljen pa je z belim in modrim nizkim cvetjem, da izgleda, kot bi bili položeni okoli sami kamni drug poleg drugega. Ta lep Marijin kip je bil postavljen po drugi svetovni vojni v spomin vsem padlim vojakom.

Kadar je bilo poleti lepo vreme, smo šli po naši na vrt in smo se zbrali okoli kipa. Naš Fr. je molil litanije Matere božje, pevci so pa pred začetkom in ob koncu pobožnosti zapeli lepo Marijino pesem.

V avgustu je bil vrt posebno lep, vse je cvetelo: vrtnice, petunije, gladiole, turški nageljni, ageratum, zadnje čase pa se pojavila tudi cvetice z velikimi listi in cvetili, to so nenajboljše. Najbolj zanimivo pa je bilo najlepše,

ko je svetil na vrt žaromet, ki je obsvetljeval Marijin kip.

Na enem koncu vrta je bazen, v njem plavajo zlate ribice. Otroci gredo večkrat tje, da jih ogledujemo.

Večkrat pridejo obiskat vrt in cerkev tujci, zlasti oni, ki imae je svoje hišice ob jezerih in vsi pravijo, da je naša cerkev z vrtoom najlepša daleč naokoli.

Zdaj pa je prišla slana, ki tudi cerkvenemu vrtu ni prizanesla. Vse, kar je zamrznilo, se takoj populili, a vrt je kljub slani še vedno lep, saj ga krasijo srebrne in zelene jelke in lepi borovci.

Milena Dolenc

Jesen

V zadnji številki Minnesotskega Zvona je urednik narisal sldko, ki predstavlja jesen in razpisal nagrado za najboljši spis o jeseni.

Izgleda, da bom najbrž edina, ki bom opisala jesensko lepoto, zato ne bo tekme.

Na sliki vidim polja, ki so že preorana in pripravljena za posevke. Slika kaže nekoliko vasice, kjer kipi v zrak vašni zvonik. Na sliki vidim tudi mnogo sadnega drevja, njegovi sadovi pa so shranjeni v košari.

Jesen je poleg pomladi najlepši letni čas. Ovetje, ki smo ga spomladi občudovali na drevju, je obrodilo sad. Kako se zlate in rdeče v jesenskem soncu jabolka, hruške, slive vsake barve! Časih pa ne veš, ali je na drevesu sad, ali kaj, ko se vse tako spreminja v najlepših barvah. Listje mi je posebno všeč, škoda le, da bo kmalu odpadlo. Kakor hitro ga je pebožala slana, že je pordečilo, a žal, tudi odpada. Jesen me zelo spominja na pokrajino na Koroškem, kjer so bila tudi lepa polja in mnogo sadnega drevja. Žal, da se rojstnega kraja ne spominjam mnogo, ker sem šla še najhna od doma. Vedno pa gren rada z mano na njivico, ki jo imamo tu blizu v najemu in poslušan, ko mi pripoveduje, kakšne njive so bile doma. Tudi mi smo tu že spravili jesenske pridelke: fižol, krompir, zelje, imamo tudi korenje, peso, solate in drugo.

Predzadnje nedelje meseca septembra pa sem prosila domače, da bi se peljali malo naokrog. Vsi smo občudovali lepoto jeseni v teh krajih. Drevje se je rdecilo in zlatilo, ko ga je božalo jesensko sonce.

Pravijo, da pride navadno tu meseca oktobra "Indijansko" poletje, ko spravljajo Indijanci svoj riž, ki pa ni prav nič podoben rižu, a ga imajo nekateri za posebno slaščico. Nadeljevanje pa...

ČAROVNIK

KOFENDEŽ

3

Goričan

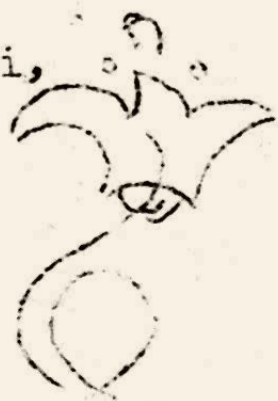
Kraljična prekrasna,
ti žena mi boš;
to v grad svoj popeljom
prelepi iz rož."

"Oj, pusti me raje
čarovnik ti grd.
K očetu želim
v domači si vrt."

"Ne bodi norica!"
Kofendož veli,
"Besedo le rečem
in presta boš ti!"

Za grmom cvetočin
mal Jurček je skrit.
Čarovnika sliši-
načrt ima zvit.

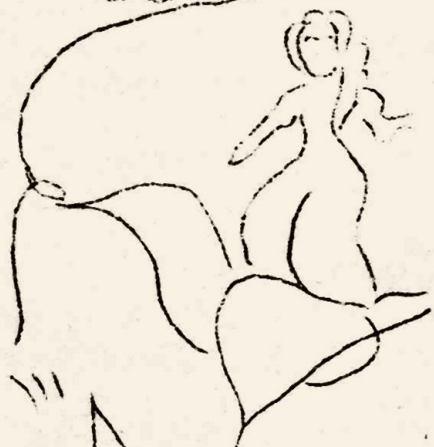
Kraljičin on glasek
brž penarodi,
Kofendožu pravi,
tako govori:

"oj, dragi Kofendež.
vse rada storim,
odčaraj me vendar,
ker tu že modlim!"

Besede, ko sliši
čarovnik prevzet,
besede čarobno
izusti: "Razklet!"

Kraljična iz letosa
skoči tedaj
Kofendež objeti
jo hoče. "Nazaj!"

Zakličo deklo mu
preplašena vsa:
"Jaz nočem postati
ženica tvoja!"

Kofendež užaljen,
srdit, zarchni:
"Ostani zaklota
vse žive mi dni!"

Nadaljevanje iz 5 strani

Nekateri ptički še iščejo živeža v bližini naših bivališč, pa tudi ti bodo kmalu odleteli. Le nonasitni vrabčki kljubujejo mrazu in ostanejo tu. Dan se zgodaj unika večeru. Živali hite z nabiranjem hrane za zimo. Če bi pa zrelo tu sladko grozdje, bi pa zapela ono "Jesen se nen prav luštne zdi, ko nam grozdček dozori" - Ker pa ta pesen ne spada v tukajšnje pokrajine, pojem najrajši ono "Mrzel veter tebe žene, ljuba ptičica od nas."
Anica Krulc.

EN DAN V AMERISKI ŠOLI.....

Ko smo zadnjič v slovenski šoli podpirali težke glave in promišljevali, kaj bi napisali za Minn. Zvon, se nam je naša učiteljica kakor navadno pri tem delu malo posmejala. No vem, zakaj se takrat tako rada smeje, ali morda nam, ki smo tako noredni, da se še naslova ne spomnimo, ali pa ima pripravljen kak tak naslov, da bomo vsi stekali pred njim. Časih nas tudi malo pokrega, ko pa vidi, da se ne moremo nič pamotnega domisliti, se ji pa le zasnimo.

Rešila nas je iz ene zadroge, pa nas je spravila v novo, še hujšo. Menda ji je povedal naslov Paternostev Jože, ki hodi že v "College" na Virginio.

"En dan v ameriški šoli"

Zdaj je bil pa prost razgovor o tem. O, to je bilo prerokanje vse vprek: "Bine naj napiše!"

"Ne, jaz ne, Franci je bolj mojster, on naj!"

"Jaz imam že ugrabljenega otroka, ne morem in razmnoževal bom."

"Kaj otroka si ukradel, to je pa zanesljivo, o ti razbojnik" vsi so zagnali ta krik. - Seveda, nazadnje je prišla pa Anica na vrsto, češ, da je njen razred najzanimivejši-ne-vdala sem se.

Po tem dolgem uvodu bom povedala, kako je v naši šoli. Izbrala sem tisti dan, ki je najteži, a najzanimivejši.

Ob 8^h pride šolski bus na Pineville in pripelje v šolo na Biwabik. Kadar smo malo pozni, se kar bojim, kako me bo Miss S. pogledala ter vprašala, če sem se dovolj naspala, ali naj me pošlje še v posteljo. Menda še zdaj ne ve, da ni moja krivda, če sem pozna, temveč šoferjeva, ki ne pazi na uro.

Prvo uro imamo priredopis pri učitelji S. Lenahli jo nimajo radi, pravijo, da je prestroga. No, tudi jaz nisem preveč marljiva, a jo imam rada, je odlična učiteljica. Nad menoj se ne krega, ker upošteva moje "izvrstno" angleščino, kadar ji kaj prav čudno poven. Mislim, da se tudi ona tudi, da spravi moje besede v pravilni vrstni red, da more razumeti, kar sem ji povedala. Kadar pa že odgovarja sama z eno besedo, takrat pa že kar luško "vojin". Mir je pa

a otroci se ne menijo za to. Ona pa samo pogleda po razredu, pa je že vse v redu. Tako dobro razlaga, da se pri njej največ naučimo. Pri vsaki razlagi pove še kaj smešnega in si še boljše zapomnimo. Ona je podobna našim slovenskim učiteljicam.

Drugo uro jo mahamo k Mr. L. Ta uči zgodovino. Tu je precej smeha. Na neumna vprašanja, ki jih nikdar ne manjka, daje tudi neumne odgovore. Zadnjič smo risali zemljevid Amerike in smo ga vsi precej "pökronali". Imeli smo že slabe barvaste svinčnike, da je zemljevid izgledal, kot bi se vlečilo po papirju pošastno mogle. Tega sploh ni ređoval. Ko je dal risbo, ga je vprašal neki fantiček, kam naj jih damo. "Hm, na steno jih obesite!" Zemljevid tistoga dečka je izgledal posebno smešno. "Če imaš pa kakšno majhno sestrico ali kakoga brata, pazi, da ga ne vidita, da ne bosta mislila, da so strahovi", je rekel učitelj.

Kar se pa tiče razlage ni je pa njegov pouk prav všeč. Ta učitelj ima navado, da da za določeno učiti po ene ali dve lekciji.

Tretje ure imamo petje, telovadbo ali risanje. Petje in telovadbo nas uči Miss L. P rav prijazna učiteljica je, a otroci je ne ubogajo posebno. Risanje pa imamo spet pri Miss S. Tu pa je treba natanč nosti do in in snažno mora biti vse, sicer začne preziti, da bo vse poslala v evropske čole. Kako je tam treba ubogati, pa naj le Justi in mene vprašajo.

Četrte pol ure pa porabimo poljubno, samo, da spada v šolo. Goljufati ne more nihče, ker smo zopet pod nadzorstvom Miss S. Opoldne grede nekateri dečev h kosilu, tisti pa, ki imamo predalč, jemo pa v šoli in ne plačamo veliko. Odmor traja eno uro.

Popoludne imamo prvo uro angleščine pri Miss Su. Ta je tudi precej stroga. Zdi se ni po moji čudni paneti, da ji strogost nič ne pristaja, ker je zelo šibka in majhna. Ne veste, na kaj vse ona gloda pri pouku! Jiri je zadnjič napisal en stavek na table in ga tudi pravilno anliziral, a učiteljica je trdila, da ni v redu. Glodali in upibali smo, kaj neki bi moglo biti narobe, a nihče ni našel napake. Čez nekoliko časa pa pravi ona: "Ali ne vidite, da je tale "t" previsok." Jej, smo se oddahnili, da je bilo samo to.

Drugo uro imamo matematiko, zopet pri naši strogi Miss S. Tudi pri tej uri je vse tiho, saj pa tudi lepo razlaga.

Zadnje uro pa imamo gospodinjstvo. Ta ura je pa navadno naša, ker se učiteljica ne zmeni za nas, ali je pa sploh v razredu ni. Kadar kuhamo, se smeimo in namesto kakšne šibe se naredi nek

ker nam ona nič ne pove. Kar po receptu pa prvičrat tudi ne moremo znati. Večkrat kar sedimo pri nizah in se zabavamo, če nimamo nič naloge. Včasih pride Judi k meni in Justi in ji razlagava slovenščino. To je zelo prijazna deklica, ki je pred dvema mesecema umrla oče in takrat je prvič videla mrliča. Do zdaj se še ni naučila mnogo besed, le bolj smesno in ne vem, če jo bova midve naučile. Judi pravi, da sva z Justi copernice, kar zna-va nekoliko angleščine.

Tak je približno on dan v ameriški šoli. Kdor je marljiv in pazljiv, se lahko nauči veliko kot po naših šolah, a lonuhom povsod prede slaba.

Rev. Jože Cukale

OKTOBRSKA

1. Za božjo gnado sonce šlo je počivat morda v svojo hišo. Zavela burja prav urzle jo.
2. Kar včeraj videl sem zvečer tam onkaj coste pri sosedu, še videl nisem prej nikjer.
3. Tja v kot se Matere-Device vsi: Ančka, Bino, Gregor, Majda prinosli lučke in cvetice.
4. Ne voš, kako - o mati, sije Marijin milostni obraz, krog Nje napis se zlati vije:
5. "Odkrij nam milostni obraz, izgnancem pot domov pokaži, Devica, prosí ti za nas!"
6. Pokleknil oče je pod križ, je vzela mati rožni venec in okrog njiju ves drobiž.
7. Najprej smo peli živo verno veš, tisto pesen, ljuba mati, ki vsoč je tebi neizmorno:
8. Odkrij nam milostni obraz, izgnancem pot domov pokaži, Devica, prosí ti za nas!
9. Kako bilo lepo je v kregu! Kako prijetno na kolonih - se pogovarjati o Bogu,
10. pred Njo, kjer v svetli luči sije Njen svetli, ljubezni obraz, Krog Nje napis se zlati vije:
11. "Odkrij nam milostni obraz, izgnancem pot domov pokaži, Devica, prosí Ti za nas!"
12. Če bi dobil še jaz o mati, sestrice, bratce, Bogkov kotec ali celo vse, troje hkrati!

13. Kako bi bili vsi bogati
ti, očka, sestrice in bratci-
če gledala na nas bi Mati!

14. Bi pokleknil v Bogkov kot
in v rožnem vencu Jo prosili
prav kot Jo prosijo drugod:

15. Odkrij nam milostni obraz,
izgnancem pot domov pokaži,
Devica, prosi Ti za nas!"

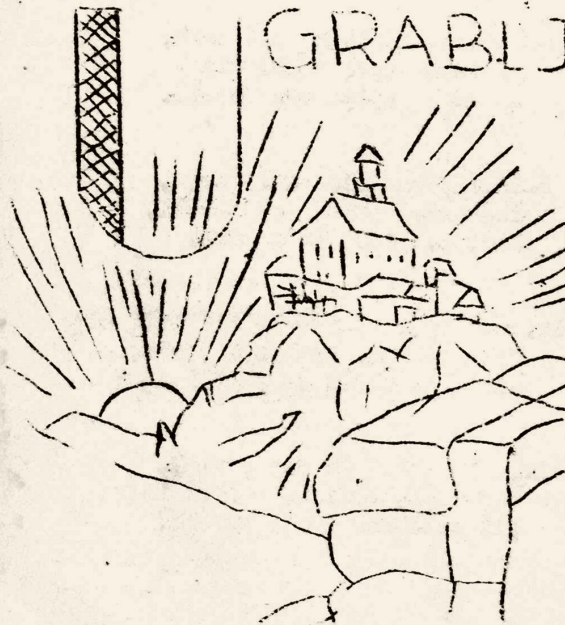
Razlaga:

V družini ni skupne molitve, zlasti ne r. inega venca, ne
Bogkovega kota, zato je dečko prevzet na večerno družinsko moli-
tvijo.

Razgovarja se z mamo in jo prosi, naj bi imeli tako , kot
imajo pri sosedovih.....

Franci Medved

GRABLJENI OTROK

Nekoga dopoldneva sta prišla
na velik travnik. Puščavnik jo
ogovori: "Zakaj jokaš, ali ti mo-
rem pomagati?"

Deklica odgovori: "Moje ime je
Marjetka. Včasih sem služila pre-
cej daleč od tu. Ko je šla nekoč
moja gospodarica na obisk k svo-
jemu težko ranjenemu možu, mi je
izročila v varstvo svojega otroka.
Otrok je zaspal, jaz sem pa šla
na dvorišče, kjer so igrali nezna-
ni godci in sem plesala z grajski-
mi služabniki. Ko sem se vrnila,
ni bilo otroka več v sobi. Vse
okolice smo preiskali, a nazadnje

smo spoznali, da je bil otrok ukraden.

Lahko si mislite, kako sem se bala grofice, ki je silno žalovala za otrokom. Ker nisem več mogla gledati njenih solz, sem odšla iz grada in služim tu za gosjo pastirico. Šest let že molim in prosim Boga, da bi našli otroka."

"Korda je pa bog le uslišal tvoje molitev. Ali poznaš to sliko. Dobil sem jo od otroka, ki pravi, da je to njegova mati", pravi puščavnik Marjetki.

"Da to je grofica, pri kateri sem služila. Pokažite mi otroka, moram ga videti."

Puščavnik ji je pokazal otroka in takoj je rekla: "Da, to je mali grof Henrik. Kako je podoben svoji materi!" Objela in poljubila je dočka in jokala je od samega veselja.

Puščavnik je še dolgo govoril z Marjetko, ki je vse vesela pripovedovala o dobri gospi in da hoče iti z njam, da bo navzoča pri vesolom snidenju.

Marjetka je povedala, da je grad daleč od tu, in bo treba tri dni hoditi, da bodo prišli tja. Povabila je puščavnik, naj gresta z njo k njemu gospodarju.

Rev. Jože Cukale

SLOVENEKI AMERIŠKI MLADINI

1. Ko smo zadnjič na banketu
v morju luči, žarometu
peli, kolé odplesali,
ko so godci odigrali
pesmi na poskok nobroj,
stopil je na odér boj-

3. Zdi se mi, da očka čujem,
kadar s tabó pomodruje,
ko se mrak stori zvečer
in potrka v okno, dvor.

2. Mlad in svetlih las, O.K.

V čarstvu in svili-oj!
In zapet je krepko glasno,
rečeno ti, zares prekrasno!
A potem je, če prav, vem,
spregovoril gostom vsem,
živo-makro in kabinno,
da da je v robes poslano.

4. In poveda pravó, "spat!"
u ne veš, kako bi rad
tibi gojiti, kaj jaz sam
kakor vedno, pa ne ziam.

5. Je dežela tista tvoja,
kamor plove misel moja?
Je dežela tvoja svota,
je-li srečna, je zaklota?

6. Je rosnica ali laž,
da se skrila je kralj Matjaž?
In da čaka v sinji gori,
da mu jutra dan zazori?

7. Mama, bliže k meni sedi,
vse, kar voš o njej. povodi!
Voš, kaj dolgo v glavi krešem?
Ko bim velik, čeln iztešom
in odšwl bom na pomlad
dom tvoj bajni poiskat.

8. Spomni zadnje se nedelje,
ko nam v cerkvi zvon zapel je.
Mehka, kakor zvon čoz line,
sladka kakor vijolino
pesem je pod trop zaplala,
ti takrat si se kala,...

9. Mislil sem, o dobra mama,
ti si kot kraljična sama,
vjeta, v tuj grad odpeljana.
Jaz sem princ in bom zarana
šo pred zoro jutri vstal,
belca iskroga osedlal,
in čez sedem rok, gora
in čez sedem morij tja
na tvoj ljubi dom te peljem,
z poprej sovraže zmeljem.

Zdaj pa bliže k meni sedi,
uči tvojih mi besedi!

Nekoliko razlage k posni, ki je zares lepa. Pesnik sem tolmači takole: "Otrok, ki se razgovarja z mamo, je ameriški Slovenec, ki ne zna jezika svoje matere in svojega očeta in tudi nima nikogar, ki bi ga učil. Vtisi s prireditve ameriških Slovencev se mu ostali globoko v duši. Vse, kar je slovenskega, mu je tako čudovito, pa bodisi dečkova narodna duša, bodisi obrazi, beseda govorjena in peta, da vprašuje mamo, če je tudi ona del čudovitega; kot dober opazovalec opazuje svojo mamičo pri slovenski peti sv. maši: "Ti takrat si zajokala"....V otroški naivnosti in ker ima mamo rad in ker pozna iz slikanic kralja Matjaža, si domišlja, da je mama kraljična in je on poklican, da jo reši....Angleščina je kaj lepa, a se ne da primerjati z materinščino zato pa "bliže k meni sedi, uči tvojih mi besedi".....

MISIJSKI

KOTIČEK

Catholic Mission Khari,

*
Predraga šolska mladina, prijatelji misijonov!

Kot mi piše gospod Jožo Cukale, naš novi misijonar, ste Vi vsi zelo navdušeni za misijone, zbirate znanke za misijone, in veliko priporočate naše delo in trpljenje Božjemu Prijatelju v tabernaklju. Ta novice me je silno razveselila, saj sem zvedel, da imamo prijatelje tam daleč v tuji deželi. Nismo sami pri svojem delu, ko upohan in izmučen počasi korakan čez razbeljeno bengalske poljane za neurnjočini dušani bengalcev, ko s potno roko mazilim umirajočo manico v razdrti kočici, ko izgovarjam svete besede nad kuštravo glavico novorojenega bengalčka: Jaz te krstim v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.... Ko zgodaj zjutraj v mali cerkvi pod košatimi palmami darujem najsvetejšo Daritev, in Zveličar sam stopi iz neba sredi bengalskih poljan na skromni oltar, isti Jezus ki prihaja v velikansko cerkev svetega Petra v Rimu ali pa v lepo cerkev v Vašem mestu, ista daritev Neomadoževanoga Jagnjeta se ponavlja... tedaj kako je neja duša sročna, saj ven, da tam v daljnem mestecu v istem času molijo nodolžna srca mladino za nas misijonarje in misijonarke, in prosijo božji blagoslov za naše delo. Tudi jez mislim na Vas in Vaše delo in učenje, izpite in igre, veselje in žalost, na trdo računstvo, ki kar neče iti v glavo, na tuji jezik v šoli, ki ga moj jeziček kar ne more izgovarjati... Na Vaše drage domače v mili domovini, ki so še živi ali pa že počivajo na Božjem Srcu... Vseh teh se sponjnam v svoji molitvi v mali cerkvi pod košatimi palmami....

Le nadaljujte Vaše delo za misijone, zbirajte znanke, molite za misijonsko delo in misijonarje, in kdo ve, če enkrat tudi en od Vas ne pride na misijonsko polje pomagat nam spraviti v večne žitnice obilno žehv neurnjočih duš, kdo ve!!! Ko bi Vi samo vedeli, kako smo mi sročni sredi težav, saj vse delamo za Jezusa, ki nas krepi in pomaga pri delu.

Kako je lepo tropsko cvetje, kako so krasno zvezdnate pod bengalskim nebom, zvezdice se ti zdijo tako blizu, da bi jih kar sklatil z neba.... kako vličastni so indijski pragozdovi z divjimi zverinami tigri in sloni, kačani in noskiti, ogromne reke so polne neznanih rib, bujno barvani ptički pojejo na drevesih,... a največje srečo čuti misijonarjevo erco, ko zopet eno dušo pripelje Božjemu Prijatelju. Res zapustili smo dragega očeta in manico, ljube bratce in sestrice.... a tukaj smo našli stokrat več bratov in sester, ki jim pomagamo na poti v sveto nebo.

Dobri so ti bengalski otroci, šolarji in šolarice, a tudi navihani, kot ste menda tudi Vi!!! Pa jih je treba včasih malo pobezati z brezovim oljem, da se bolj pridni. Ali tudi Vi rabite tako zdravilo? Tukaj ni brez, ampak bambusi, in taka bambusova vejica je kar vroča zdravilo za lenaha. Vem, da vam tega zdravila ni treba, le beseda: bodi priden in spomni se misijonarjev, to je dosti, da si zopet priden pri delu in poslušen!

Le še naprej zbirajte znanke za misijone, molite za nas in bodite kerajžni, da tudi Vi enkrat lahko pridete sem v vročo Bengalijsko. Jaz vas že čakam, kdaj pridete, da vam oljem slona, ki vas bo prinesel k nam!

Z misijonskim pozdravom ostanem Vaš prijatelj misijonar
Lejzo Denšar

Iz Indije piše misijonar g.p.Cukalo:

Minn. Zvon že imenitno poje kar vse "više"! Preberem ga od začetka do konca. Je vse zelo izvrhno. Čudim se, je čedni urejen, risan in tipkan. Pozdravljen urednik in tipkarja! Halo! Dobil sem paket! Čudovite roči! Ampak srca so zlata in bogata! Odpošljen po večini patru g.Stanketu Pederžaju, ki bo vse porabil za naše sirote. Kar poživilo ga bo vse. Pa bo že sporočil kaj vselega našim iz Pánovilla in Gilberta. Stotisočkrat Bog povrni!

Ampak znanke, znanke, znanke!!! Nikjer še nisen videl tako lepih. Nekaj sem jih obdržal, druge romajo iz rok v roke naših študentov iz Seramporja, ki mi bodo vrnili indijske znanke. Drugič bom o njih napisal kaj takega, da bo zadovoljen Bine, vse Pineville, milena, pa tudi Kosnov Franci in Bajdov Janežek in pridni France Gruden, zlasti vse doklice, ki so me razveselile z izbranim duhovnim šepkom.

Kar zavriskal sem in upam, da bom še vočkrat! ? !

Milona! Tudi jaz molim za velikega misijonarja g. Friderika in moram reči, da mi je v veliko pomoč. Gotovo si že dobila iz Argentine knjižico z Baragovo devetdnevnicco. Lepo bi bilo, če bi se skoraj- žili in jo vsi skupno ali posamič opravili.

Splošni mesečni namen za oktober naj bo: da bi vsi božjo besedo prav oznanjali in z vsem srcem sprejeli. Posebni namen (za misijone) za razširjanje svete vere po Ameriki.

Zadnjič sem pa še omenil, da bi molili za vse Slovence, da bi se med seboj ljubili. Če bomo to znali, bomo znali tudi ljubiti Indijance in Kitajce.....

Še tole bi pripomnil: Molite, da bi se trije naši bolehní misijonarji čim prej pozdravili, ali boste pomagali????

Sporočite mi, če inate "Misijonsko koledarčko". Rad bi Van zastavil nekaj vprašanj. Odgovore boste našli v knjižici. Malo misijonskega katekizma ne škoduje, kaj ne?

Prisrčen pozdrav

Vaš v Jezusu in Mariji

p.J.C.D.J.

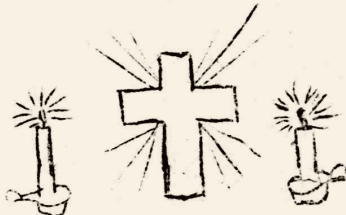
Milena Dolenc

Poročilo misijonskega krožka

Na Gilbertu in na Pinevillu smo meseca septembra pridno molili v namen za škofa Baraga. Spomnili smo se pa tudi naših misijonarjev, da bi zdravi oznanjali sv. vero Nengalocm. vse naše molitve pred in po pouku so po večini v misijonske namene. Po naših domovih molimo tudi rožni vonec in vsi se ga udeležujemo, od najmlajšega našega učenca Marijana Škorjančevega pa do najvočje deklice Viko Bajdove. O pridnosti Jožka, Francita, Franceta, Janija, Janezka in Pavla bom poročala naravnost g. misijonarju v Indijo in gotovo bo kmalu ozdravel od veselja nad poročilom.

Kako je pa v podrobnem na Pinevillu, pa ne vem, ker ne pošljejo nebnega poročila, a naša učiteljica pravi, da so zelo pridni za molitev, a leni za dopisovanje. Kadar bo pa na vrsti paket za Indijo, bodo pa spet oni prvi, ki ga bodo spravili skupaj in že zbiramo znake v ta namen.

Pišite nam, še drugi, kako živite in če tudi molite v misijonske namene.

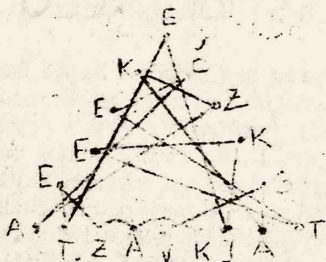

Iz urednikove torbe

Halo! Današnje številko Minn. Zveča smo že razmnožili na lastnem stroju. "Aha, ti pa zaslužijo, so že kupili stroj," boste rekli. O, pa ni tako. Pošteno bi se morali zadolžiti, če bi ga sami kupili.

Plenitemu dobrotniku, ali če hočete-dobrotnici-najlepša hvala Bog povrni! Prvo kar smo razmnožili, so bile vprašalne pole, ki ste jih ta čas že dobili. Kdor je pa ni dobil, prosim za naslov. Ponovno vam prijetlje našega lista za sodelovanje.

ZIMEDENA ŠTRENA

VARIŠI-ZENO-POTEZO :

